

de skulde være rimelige, ogsaa gælde for de handlende, men det er jo lige akkurat det, som Udvalgets Flertal indstiller. Udvalget indstiller, at det er Kommunerne, der skulle afgøre, hvor mange og hvilke handlende de ville have, og Udvalget indstiller, at det er Kommunerne, som skulle have Afgørelsen af, om en Forbrugsforening maa fordele Brændevin, eller den ikke maa det. Der er ganske vist en Forskel, men den er her ubesentlig; i det væsentlige er det akkurat det samme; det er i begge Tilfælde kommunal Afgørelse. Styrelsen, som i saa stærkt Udtryk gaar mod Udvalgets Indstillinger om Forbrugsforeninger, bifalder dem i Virkeligheden gennem hin Bemærkning; hvis Styrelsen havde haft Lid til et nøjagtigere Rendskab til Udvalgets Indstillinger, maa det efter dens Andragende antages, at den vilde have tiltraadt dem. Den anden Meddelelse kom fra Fællesforeningen for ydste Forbrugsforeninger, og de Oplysninger, som der meddeles, gaa ud paa, at denne Fællesforening har udsendt et Skema med Spørgsmaal til 76 Foreninger vedrørende Brændvinsuddelingen, og de fik derefter Svar tilbage, som udvise, at af disse 76 Foreninger er der 10, der fordele Brændevin og bajerst *Ol*, 9, som alene fordele Brændevin, 10, der alene fordele bajerst *Ol*, men 47, der hverken fordele bajerst *Ol* eller Brændevin. Man har ment, at det er det heldigste for Forbrugsforeningernes Virksomhed, at de undlade at uddele Brændevin og bajerst *Ol*, og Udvalgets Flertal er ogsaa af den Formening, at det er det retteste. De fleste Steder, hvor Forbrugsforeningerne ere slaaede ind paa at fordele Brændevin, har Grunden dertil været, at de ansaa det for nødvendigt under Konkurrencen med de næringshandlende. Men tager man den kommunale Regulering baade af Handel og Forbrugsforeninger, skulle vi forhaabentlig komme dertil, at Handlerne med Brændevin blive begrænsede saaledes, at de ikke træde Forbrugsforeningsvirksomheden i Vejen og ikke genere denne ved at føre den ind paa Veje, som den helst maatte undgaa, nemlig Fordelingen af Brændevin. I hvert Tilfælde, da Meningerne ere saa overordentlig stærkt delte om, hvorvidt Forbrugsforeningerne bør fordele Brændevin eller ikke, bør man have en Afgørelse deraf. Denne bør ikke være et Magtsprog, der lægger Tvang over dem alle, men en Afgørelse for hvert enkelt Tilfælde, i hver enkelt Kommune, truffen af den Myndighed, til hvilken man med mest Tryghed kan henlægge den, og det er Kommunens Styrelse; vi kunne ikke finde nogen bedre. Udvalgets

Indstilling angaaende Forbrugsforeningerne, som jeg meget vil anbefale til Vedtagelse, gaar altsaa ud paa at lægge det i Kommunens Haand, om en Forbrugsforening skal kunne uddele Brændevin eller ikke. Derimod mener Udvalgets Flertal, at Beværtning paa Stedet til Medlemmer med Brændevin og berusende Drikke, ogsaa bajerst *Ol*, absolut skal forbydes. Der er ingen som helst Nødvendighed derfor, ikke noget Befolkningskrav, og det er intet andet end at aabne en Dør paa Aalen for Indsnigelsen af Misbrug, den saa velsigtielssrige og fortrinlige Virksomhed, som Forbrugsforeningerne udøve. Vi foreslaa altsaa, at det skal afhænge af Kommunalbestyrelsen, hvorvidt Forbrugsforeningerne skulle kunne uddele Brændevin og bajerst *Ol*, medens de ikke skulle kunne uddele til Fortæring paa Stedet.

Dette er det væsentligste af det, Udvalget har indstillet. Jeg tillader mig sluttelig at gøre en lille Bemærkning angaaende Lovforslagets sidste Paragraf; det er den fra adskillige Love ikke helt ukendte, at Loven ikke gælder for Færøerne. Efter at Udvalget havde afgivet sin Betænkning, er min Opmærksomhed bleven henledet paa, at derfor et Par Aar siden fra Færøernes Lagting er afgivet en Indstilling til Justitsministeriet angaaende Brændevinshandel paa Færøerne. Ved Bøvlise fra den højtærede Justitsminister fik jeg denne Indstilling udlænt. I den er der foreslaaet en Del, som er meget forstandigt og sympatvækkende ved Siden af nogle formentlige Usuldkommenheder. Jeg tror, at der kan være Grund for Udvalget til at tage denne Indstilling under Overvejelse mellem anden og tredje Behandling. Det var vel sagtens muligt, at Færingerne kunde opnaa det væsentligste af, hvad de ønske, gennem denne Lov, hvis det lykkes, at tilvejebringe en Lov paa Grundlag af det foreliggende Forslag. Udvalgets Indstilling, og hvad der senere maatte komme frem. I hvert Fald vil der kunne være Anledning til mellem anden og tredje Behandling at overveje denne Sag. — Hermed tillader jeg mig at anbefale Udvalgets Indstillinger.

Bale: Der er ingen Overensstemmelse mellem Regeringen og Flertallet i det Udvalg, som har haft dette Lovforslag til Behandling, eller mellem noget af de Mindretal, som have dannet sig inden for Udvalget, om, hvilket Formaal en Lovgivning paa det Omraade, som her omhandles, skal tilstræbe. Vi ere alle enige om, at skal der Lovgives paa dette Omraade, skal Formaalet være at modarbejde Drikkeriet. Men derimod er der